

את גיבורי-השרירים במחאות-כפיים, שריקות ויללות-חתולים, ביקש להשפיע על החלטות שלושת השופטים: מתאבק יעקב ליבואר, מי שהיה אלוף-אירופה, מורה לטבע אמנון של ט, צייר עזריה בדיה אגסי. בין אמצעי-ההשפעה: העפת בקבוקי גוון ריקים ושלגוני ארטיק לעבר הבמה, תיגרות ושברית-ספסלים.

יותר מכל התפעלו הנשים, שמילאו את האולם. הפעם היתה להן הזדמנות מצוינת לחזות בחלקי-גוף גבריים חשופים, מבלי להטריח את עצמן ללכת לשפת הים. התפעלה חמדה מורחי, מקרולת השיער, חובבת הרגליים הגבריות: "יאה באי! איזה גבר!"

נוכחות הנשים הרכות בלבנה, כנראה, את השופטים, גרמה לאנדרלמוסיה. לאחר שהוענק תואר מרישאל הצעיר לאברהם שמואל, נתגלה כי חלה טעות בבחירה: התואר היה מגיע ליצחק שושן (18). שמואל דרש את זכויותיו. השופטים נכנעו, העניקו לו את המקום השני, העבירו את יצחק יוסף למקום השלישי, פיצו את עווי ברגר, שזכה תחלה במקום השלישי, במדליה קטנטנה.

צלמי העתונות, שבובו סרטים יקרים על צילומים לא-נכונים, רטנו מרות. עוד יותר רתח הקהל. שאגו הנאספים: "הה שופטים, הביתה!" השיב אחד השופטים: "הקהל, הביתה!"

איש לא הלך הביתה. ההחלטה השנייה של השופטים להעניק את תואר מרישאל ראל הבוגר ליעקב שושן, אחיו של מרישאל הצעיר, הרגיעה את הרותחות. עשרות צעירים וצעירות פרצו אל הוירה, נשאו את שני האחים — ואת גביעיהם על כפיים.

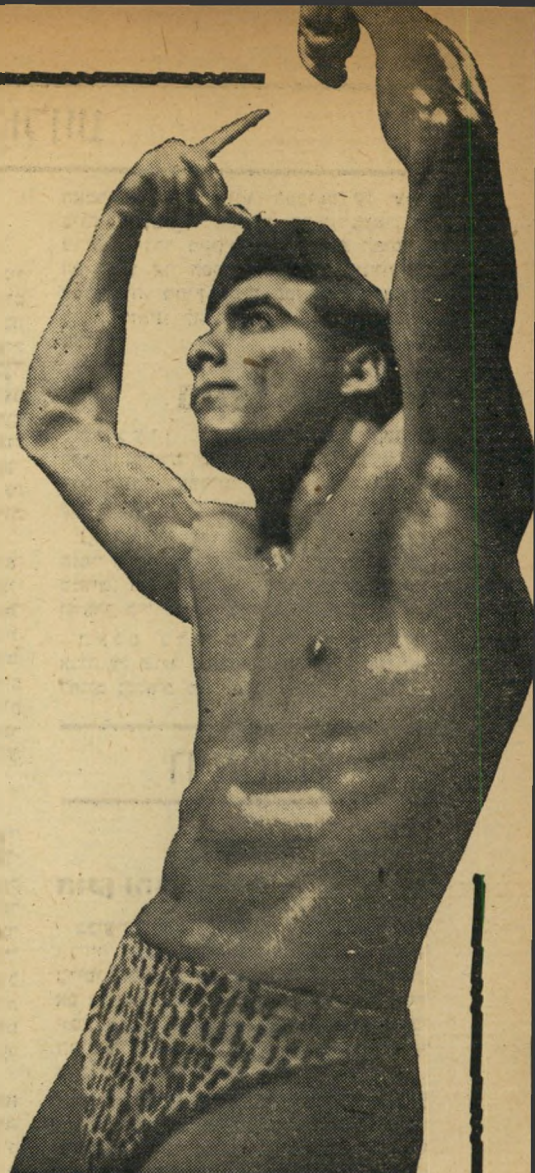
מרוצה יותר מכולם היה יחזקאל גלזיאר, שזכה בתואר מרישאל המקצועי. תואר זה יאפשר לו להפגין את שריריו המתפתלים כתחרות לבחירת מרישאל, שתיערך בבריטניה, בטלביזיה — כמו מלכות-היופי.

ציבור הגברים בישראל היה מקופח במשך זמן רב. הם נאלצו לחזות בעשרות תחרויות יופי של המין היפה, בה בשעה שהם עצמם לא יכלו למצוא במה מתאים להפגין עליה את מעלותיהם הגופניות, לעורר רחשי הערצה נשיים. הקיפוח חוסל רק לפני ארבע שנים, כאשר החלו התחרויות על התואר מרישאל. אולם ההשתתפות בתחרויות אלו הגיעה לממדים המוניים רק השבוע, כאשר ערך יחזקאל (מר ישראל 1954) גלזיאר, מנהל מכון-השרירים הרמתי-גני הרקולט את התחרות באולם הוירטורן. חדריה-הלבשה היו מלאים עד אפס מקום. המשתתפים מרחו את עצמם בשמן אגוזים, חזרו על פוזות מופצצות. בלט בין כולם החיפאי הצעיר (28) גק סמואל, יוצא הודו. חניך-היגים שלט בשרירי גופו כמו בסוסים מאולפים, הניע אותם לכל הכיונים.

גם האולם היה מלא. השורות הראשונות נכבשו בהסתערות עלידי בנות המין החלש, ידידותיים של המשתתפים. הן ידעו כי נכון להן מחזה משביע-רצון. הן לא טעו. כאשר התחילו הגופות השריריים מופיעים על הדוכן הקטן, שהועמד במרכז-הוירה, נתמלא האולם ריח חריף של שמן אגוזים, שהברית מן המקום כמה גברים איסתניסים (ביניהם, כנראה, גם את ראש עיריית רמת-גן, אברהם קריניצי, שפתח את הטקס בנואם נמלק). המשתתפים התאמצו לנהוג ב"שלוה ובנימוס, השתדלו להבליט כל שריר בגופם — אפילו את שרירי אצבעות-הרגליים — עשו פוזות קלאסיות, ניסו לשוות לפנייהם הבעה דומה לזו של גיבורי-יוון העתיקים, לצבור מסטר נקודות גדול ככל האפשר.

הקהל, שהתלכד לגושים צפופים, קיבל

* פרופורציה וסימטריה של הגוף — 6 נקודות; פיתוח הגוף והשרירים — 6 נקודות; הופעה כללית — נקודה; פוזות — נקודה; עור ופנים — נקודה.

מיטב שרירי ישראל משוחים בשמן אגוזים

"איזו נשיקה!" אחיו הגדול של יצחק שושן, יעקב, זכה לא דק בתואר מרישאל הבוגר, אלא גם בנשיקה לוהטת על לחיה של אחת המעריצות החינניות מתוך הקהל.

"איזה גבר!" לקריאות התפעלות אלה זכה מרישאל הצעיר יצחק שושן (מרכז).